

P. b. b.

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

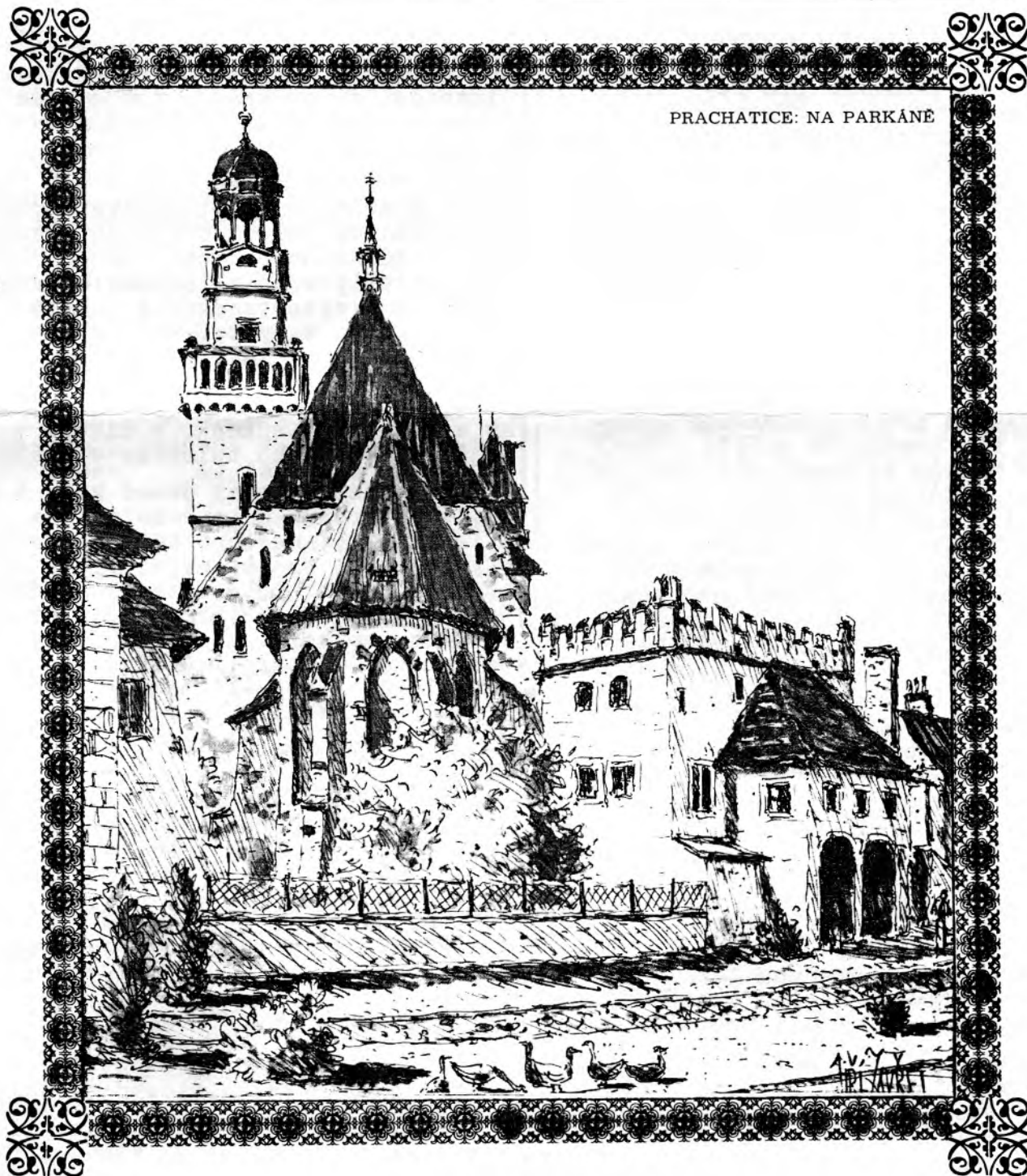
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXIX.

Vídeň, podzim 1982

Číslo 6-9.

PRACHATICE: NA PARKÁNĚ



Léky se dnes užívají v mnoha případech nikoli jako lék předepsaný lékařem, určený pro odstranění určité poruchy ve funkcích lidského organismu, ale jako módní záležitost a později jako návyk na způsob drogy.

Pocit únavy po práci odstraňuje u někoho např. teplá a pak chladná sprcha, bolesti hlavy většinou přívod čistého čerstvého vzduchu, jednostrannou únavu duševní i tělesnou, procházka v přírodě nebo rozcvička.

Místo toho se rozmáhá zvyk (i v jiných částech světa) řešit všechny tyto potíže pilulkou, často nevhodně volenou. Pro "rychlé vyspání" tabletka léku, na odstranění nevyspalosti ráno tabletka pro zvýšení čílosti a černá káva. Místo rádného ošetření chrupu lékařem, prášek proti bolesti. A konečně pilulky, tabletky a prášky už předem, pro případ, že by člověk byl unavený, nevyspalý, něco ho bolelo. Ze služebníka se stává pán - návyk. Následky? Jsou podobné jako po konsumu alkoholu. Mimo jiné také dopravní a průmyslové nehody.

Ve Vídni se konal průzkum příčin, pro které propadají vysokoškoláci při zkouškách: Více než polovina jich propadla ne pro nedostatečné vědomosti, ale proto, že požili nějaký lék, o kterém se domnívali, že jim usnadní skládání zkoušky, a zatím vyvolal u nich buď předrážděnost, nesoustředěnost, neklid nebo naopak se jejich únava prohloubila a dostavila se spavost. Podobné nechtěné účinky se vyskytují velmi často a proto ty dopravní nehody, "nehody" při zkouškách a v jiných životních situacích.

Zase je tu základem snaha přenést odpovědnost za vlastní chování na nějakou pomůcku, vyhýbání se odpovědnosti, snaha o únik před skutečností a především strach z nepatrných obtíží z řešení situace vlastním rozhodnutím, obavy z tělesného nepohodlí a snad i trochu bolesti. Nejedná se tu o skutečné léčení nemoci nebo poruchy, protože to vše se nevztahuje na skutečnou léčbu prováděnou lékařem, pouze na vytváření návyku na zbytečně užívané léky.

Konečně tu není možno svádět toto nadužívání léků na "moderní" požadavky nebo poměry. Už Komenský upozorňoval rodiče, že děti "od malička na léčích zavěšené" bývají tělesně méně zdatné a duševně méně čilé. I tehdy již platilo, že se léky mají užívat jen tehdy, když je předepíše lékař a v dávkách jím stanovených a

pouze po určenou dobu.

Čím modernější a účinnější lék, tím více to o něm platí i dnes. Nadto je dnes více známo o vedlejších účincích. Tragickým příkladem netušených nebezpečí v tomto směru byly tisíce dětí, které se narodily zmražené proto, že jejich matky užívaly v době těhotenství Contergan (thalidomid). A tak se rozšířil cílevědomě řízený výzkum v tomto směru. Výsledkem je důrazné varování: Žena, očekávající dítě, nemá užívat žádný jiný lék než ten, který jí předepíše lékař informovaný o jejím stavu.

A znovu je nutno zdůraznit, že doposud nebyl objeven lék, který by nějak zvýšil inteligenci člověka. Jisto je, že po každém podněcujícím léku nastává období zvýšené únavy a vyčerpanosti.

Nejlepší m l é k e m zůstává spořádaná životospráva, opora v přírodních zdrojích čistého vzduchu, vody a zdravého pohybu. Pak je člověk nejlépe připraven zvládnout své obtíže pracovní i mimopracovní a ocenit i radost z krásy světa, uměleckých děl i vztahů mezi lidmi. Ze zkušeností známe uklidňující sílu modlitby. Proto je také nejlepší přípravou na klidný a spokojený spánek, a nikoli vzrůsující četba nebo televise a prášek.

Základnou je opět dobré vedení od malička: Drobné dětské bolesti a zklamání léčí nejlépe maminka svým "Ukaž, já ti to pofoukám," pocitem bezpečí, které dítě u matky hledalo. Dospívající mládež učme zdolávat překážky způsobem dospělých lidí, tj. překonáváním, nikoli únikem do užívání léků. A dospělí sami jsou jim v tom příkladem.

Takto je možno překonat i závažné obtíže a ne zbabělým útekem do neskutecného světa, navozeného léky - ale podle výzvy Kristovy: "Vezmi svůj kříž a následuj mne!" - protože člověk, který následuje Krista, projde bez úhony každým nebezpečím duše i těla a jeho kříž mu bude lehký. (Tomáš Malý: "Ty a on - ty a ona")

»***«

Modlitba pro dny,
kdy bychom raději všeho nechali.

PANE, když jsem dnes v davu lidí vycházel z nádraží, byl bych nejraději utekl. Utekl lidem i sobě. To je ostatně totéž. Proč nechceš, abych se spokojoval s povrchním poznáním? Proč jsi mě povolal k větší dokonalo-

sti než ostatní? Byl bych šťastnější, kdybych byl jako ostatní lidé! Byly to příjemné dny, kdy jsem ještě tolik nevěděl, kdy jsem ještě nenesl takovou tíži. Mohl jsem být tak spokojený. Copak bylo nutné, abych hledal tak daleko? Někdy se ptám, jestli jsem udělal dobře... stále jít dopředu, stále směřovat výš, snažit se neustále o onu dokonalost, kterou jsem znal jen napůl, když jsem ještě neměl tušení, co všechno obsahuje. Jaká budoucnost, můj Bože!

PANE, viděl jsem dav, který ve světle velkoměsta opouštěl nádraží. V jedné chvíli jsem zatoužil se v něm ztratit. Je to, čemu říkáme "ztráta vlastního já": stát se človíčkem, který se vrací ze svého úřadu, dobromyslným tátou, od něhož jsi jistě tolik nepožadoval, nebo průvodčím. Stát se, co já vím, bylo by mi to docela jedno - a splynout s bezejmenným množstvím, které není zatíženo žádným poznáním a není zmítáno žádným neklidem.

Dokonalost, povinnost ... PANE, snad náleží k dokonalosti tato touha utéci a utáhnout se tiše a nenápadně do nějakého klidného kouta, bez postavení, bez nesnází, bez příkladného postoje, bez modlitby, bez...

Ah snad. Jednoho večera jsi řekl i ty, Pane: "Otče, je-li to možné, ať mě mine tento kalich..." (Mt 26, 39). Ah, já vím, co čekalo na tebe, bylo mnohem těžší, nekonečně těžší a já se neodvážuji s tebou srovnávat. Ale přesto mě, Pane uklidňuje, že jsi tak prosil, než jsi řekl: "Ale ne, jak já chci, ale jak chceš ty."

"RAJ PATŘÍ TOMU,
KDO DRUHÉHO ROZESMĚJE"

Humor papeže

Když byl papež Jan XXIII. ještě kardinálem, seděl při hostině vedle ateisty. Ten se podivil: "Pane kardinále, vy jíte také pochoutky?" Kardinál se usmál: "Copak stvořil dobrý Bůh tyto věci jen pro darebáky?"

Když spatřil Jan XXIII. první fotografii, kde už byl v papežském oděvu, povzdechl si: "Pane Bože, už 77 let víš, že budu papežem; nemohl jsi mě stvořit trochu hezčího?"

O vánocích navštívil Jan XXIII. nemocnici Svatého Ducha. Rozrušená představená se představila: "Svatý Otče, jsem představená Ducha svatého" Jan XXIII. se usmál: "To jste významný člověk, sestřičko; já jsem jen zástupce Krista na zemi."

Útěcha u lůžka nemocného

Pro leckterého nemocného se postel často stane místem trvalého pobytu. Ať v nemocnici nebo doma - vždy se musíme učit zvykat si na tento stav. Pro nemocného nemá den žádného konce. Pokud je k tomu sám schopen, musí si tyto hodiny správně rozdělit: pomocí rozhlasu, televise, knih, novin a křížovek to není tuze těžké. Vedle lůžka stojí radio, možná, že je v pokoji nemocného i televizor. Tyto přístroje poskytují rozptýlení, zábavu a pocit, že nejsme nečinní. Nemoc bychom měli použít také k tomu, abychom se zase naučili číst. Kniha je jedním z našich věrných přátel. Když jsme zdraví, zanedbáme ji, ale v nemoci dovede být pravým těшитelem. Jakási žena nemohla po dlouhá léta pro nemoc opustit lůžko; zatím se učila cizím řečem a dělala dojem spokojeného člověka.

Je mnoho nemocných, kterým nepřináší nikdo útěchu. A zde by měli pomoci jejich bližní: kolegové, sousedé nebo známí. Možná, že se najde někdo, kdo vše zorganizuje: AB je nemocný - v pondělí k němu půjdu já, ve čtvrtek ty a v neděli František nebo Karel. Tak jednoduše se dá řešit tento problém, chtějí-li se jím lidé zabývat. Proto platí i zde zásada: myslíme na to. EH.

Pes - pedagog

"Co říkáš psu našeho pána?" ptal se páv pln žárlivosti koně. "Kolik práce musíš vykonat, než ti tvůj pán pohladí blahosklonně nozdry? Slepice musí snášet vejce, kráva dávat mléko a dokonce mírumilovný holub musí nechat svůj život, zachce-li se pánovi pečeného holoubátka. Ale náš pes nedělá nic, jen si celý den vesele hraje."

"Touto kritikou neposoudíš správně jeho charakter," odpověděl kůň, "ty nemyslíš na to, že stačí jeho pouhá přítomnost, aby se nám mnozí nepřátelé vyhnuli!"

"Nepřátelé? Já mám jen obdivovatele!" lichotil si páv. "Ale ty patrně přehlížíš, že se tento zahaleč dokonale vyzná v umění zacházet s lidmi. Jakmile uvidí svého pána, vyskočí mu vstříc a vrtí ocáskem; je-li potom osloven, ukazuje tak zřetelně svoji lásku k pánovi, že je tento velmi šťasten, a od psa se nežadá nic jiného než věrná příchyllost. Za to se mu dostane péče, hýčkáni a žrádla, že

(dokonč.str.4)

Čs. lidové sdružení (sekretariát),
Viedeň XV., Pelzgasse 17/1 (prízemí):
úradní hodiny a půjčování knih vždy
první čtvrtek od 19 do 20 hodin.

Mše sv. v kostele na Rennwegu
Každou neděli a každý svátek v 7 h.
a v 10 hodin. - Každou třetí neděli
v 10 hodin rytmičká mše sv.

Každou třetí neděli v 16 hodin
přednáška P. Dominika s filmem na
Rennwegu 63a.

Mše sv. v kostele Na nábřeží (Maria
am Gestade), Viedeň I.: každou nedě-
li a každý svátek v 8,10 h.

Mše sv. na okresech

I. a II. odbor JSM: v neděli a ve
svátek v 7,45 h. v klášterní kapli
ve Fünfhausgasse, Viedeň XV.

IV. odbor JSM: v neděli a ve svátek
v 6,50 h. u sv. Brigity, Brigitta-
platz, Viedeň XX.

VI. odbor JSM: v neděli v 8 hodin
ve Familienkirche, vchod z Wattg.,
Viedeň XVI.

X. odbor JSM: každou druhou a čtvr-
tou neděli v 9 hodin u sv. Canisia,
Viedeň IX.

Orel Viedeň

Jednota Orla II. cvičí každý čtvrtek
od 19 do 21 hodin v Blumauerg.21.

Jednota Orla X., Puchsbaumg.39a,
půjčuje knihy první středu v měsíci
od 18 do 19 hodin. Dle dohody: tel.
64 74 845.

Jednota Orla XV. cvičí každé úterý
v Zinckgasse 12 od 18 do 21 hodin.

Naši jubilanti

Karla Dolejší (70)
Růžena Králová (65)
Marie Moravcová (70)
Marie Kelblerová (70)
Ludmila Rozmarýnová (70)
Olga Wokalíková (60)
Bohuslav Dolejší (75)
Antonín Foltin (80)
Arnošt Rozmarýn (80)
Všem jmenovaným, ale
i všem ostatním, kte-
ří oslavují jakékoliv

jubileum, přejeme vše nejlepší -
především mnoho Božího požehnání!

Pouze láska může přemoci nenávisť.
Zůstaň dobrým člověkem.

Na věčnost nás předešli

: František Barták (73) -
... Marie Kozáčková (83)
: František Kolář (56)
: Anna Reindlová
: František Vrchota (72)
: s. Bonkers-Rennerová, bývalá
zemská náčelnice rak. Orla. Věnujme
jmenovaným, ale i všem ostatním
duším v očistci naše modlitby!

IV. odbor JSM pořádá pouť do Plan-
steinu a návštěvu výstavy "800 let
od smrti sv. Františka z Assisi"
v Krems-Stein. Přihlášky: tel.
33 41 88, br. Matouš, nebo 46 98 672,
s. Hrabánková. Poutě se koná 10.10.

Přátelský večírek s filmem Orla XV.
se koná ve čtvrtek 21.10. v 19 h.
v klubovně v Pelzgasse 17.

Co se událo

V sobotu 4. září pořádalo ústředí
JSM svoji tradiční poutě do Maria-
zell...

V neděli 19. září pořádala Jed-
nota Orla II. výlet do Schwarza-
u im Gebirge...

V neděli 26. září jsme oslavili
svátek sv. Václava slavnou konce-
lebrovanou mší sv. v kostele na
Rennwegu za účinkování sboru JSM,
řízeným J. Hrabánkem a čestné
strážce Orlů. Při těchto bohosluž-
bách vzpomínal P. Vojtěch Daniš
50. výročí svého vysvěcení na
kněze - ve svém kázání nám připom-
nul nejen zářné vlastnosti sv.
Václava, ale vzpomínal také nej-
důležitějších mezníků bohatého a
splněného života horlivého a ne-
únavného pracovníka na vinici Páně.
Dopřej, ó Pane, našemu jubilantovi
dobré zdraví, aby mohl ještě
dlouho pokračovat ve své činnosti!

Pes - pedagog (dokončení)
mě popadá závist."

"Nic mu nezávidím," na to kuň,
pes je právě dobrý psycholog, neboť
umí - jako žádné jiné zvíře - lásku
dávat a lásku za to přijímat!" KH.

Nezapomínejme se modlit za mír svě-
ta a dostatek horlivých a svatých
kněží a řeholníků. - Vytrvalé modlit-
by bývají vyslyšeny, buďte vytrvalí!

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volks-
vereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt
der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. ----- PSK-Konto Nr. 7509.267.

